

- D** **Emi**
1. Už dlouho nejel žádnéj vlak,
D **Emi**
já ležel v náspu jenom tak
D **Hmi** **Emi Emi⁷ A**
pod zpola vyvrácenou tabulí,
D **Emi**
tam nápís dávno sloupal čas,
D **Emi**
kde jsem, to věděl jenom d'as,
D **Hmi** **E⁷** **A⁷**
a já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí.
2. Vtom nákej hlas a druhej s ním
byl slyšet divným nádražím,
já v týle cejtíl strach, co do mě vjel,
dva muži, mladší pozdravil
a starší žertem: „Copaks pil
a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?“
- D**
R. Tak rád já ruku svoji vložil
Hmi **E**
do dlaně, co ke mě vztáh,
D **Hmi**
čert vem, co dávno už jsem prožil,
E⁷ **A**
zase stojím pevně na nohách.
3. Tak jsem jim teda všechno řek,
jak vydal jsem se hledat flek
a chtěl se domů vrátit jako král,
jak na dráze jsem zprvu dřel
a ztrhanej jel na sever
a co kdo chtěl, tam na kytaru za pár šupů hrál.
4. Já rozmejšlel se spoustů dní:
mám chytit si vlak nákladní,
anebo pod něj lepší byl by skok,
vždyť na něm čertví kam bych jel,
ale pod ním nic nevěděl,
co bude zejtra, za měsíc a nebo příští rok.
- R. Tak rád já ruku svoji vložil...